

CUỘC ĐỜI ĐỨC PHẬT THÍCH CA

(Từ Đản sanh đến Thành đạo)

TÁN HƯƠNG

Lò bấu đốt danh hương
Khói trầm quyện tỏa khắp mười phương
Tâm bồ đề dưng liệt phi thường
Tiếp xúc đâu cũng phóng hào quang
Khắp chốn an định tổ tường
Kính thành phụng hiến đức Từ Tôn.
Nam mô Hương Cúng Dường Bồ Tát (3 lần)

KỆ TÁN

Xinh tốt như hoa sen
Rạng ngời như Bắc Đẩu
Xin quay về nương náu
Bậc thầy của nhân, thiên. (C)

Cuộc đời Đức Phật Thích Ca
Đản sanh thành đạo nêu ra mấy lời
Mừng Đức Phật ra đời cứu khổ
Ngày hân hoan khắp chỗ, khắp nơi
Chúng sanh ca tụng hết lời
Đón mừng Thái tử muôn nơi reo hò
Chim ríu rít líu lo ca hát
Trỗi nhạc trời thánh thoát biết bao
Sáng nay hơn hở làm sao

Muôn lòng như một đón chào Hoàng nhi
Trung Ân Độ, Ca Tỳ La Vệ
Một Hoàng nam giáng thế độ sanh
Vốn giòng Hoàng tộc tinh anh
Xuất thân quyền quý nêu danh muôn đời
Lâm Tỳ Ni rạng ngời sáng tỏ
Đóa Ưu-đàm trước ngõ đón chào
Hoàng Hậu vừa mới bước vào
Hân hoan với vịn thai bào hiện ra
Bước bảy bước, liên hoa chớm đỡ
Tay chỉ trời miệng nở Phật ngôn
Chúng sanh “Duy ngã độc tôn,
Thiên thượng thiên hạ” hùng hồn diệu âm
Thập pháp giới thậm thâm ba cõi
Ai khéo tu, khéo hỏi dễ thành
Chánh tà, vui khổ phân rành
Hữu duyên hữu phước hãy nhanh tu trì
Kể từ đó đến khi chứng đạo
Biết bao điều phúc tạo cho Ngài
Học hành, kinh sử, thi tài
Thầy hay bạn tốt trong ngoài dạy khuyên
Bao năm tháng văn chuyên võ luyện
Đã đến kỳ tính chuyện lứa đôi
Da Du công chúa hoa khôi
Con vua Thiện Giác đến hội kết duyên
Thi tuyển chọn lập miền gia thất
Sanh một con trông thật như Ngài

Nghĩa tình nghĩa tướng khó phai
Nào ngờ một tối chia hai bên bờ
Từ kiếp trước đến giờ vẫn thế
Nguyện chung cùng hưng phế có nhau
Dầu sanh trong cõi khổ đau
Một lòng mãi giữ giới trau pháp lành
Tuy ở cõi đua tranh nhiều nổi
Nhưng đời Ngài nhàn rồi vui chơi
Đêm ngày chỉ ở những nơi
Cung vàng điện ngọc hưởng đời vinh hoa
Vua cho dựng các tòa dinh thự
Hợp những mùa Ngài ngự bên trong
Nóng hàn mưa lạnh thu đông
Mùa nào cũng hợp còn mong thêm gì
Nhưng Thái tử quyết đi thăm viếng
Xem dân sinh biểu hiện thế nào
Cổng thành bốn cửa đón chào
Nơi nào cũng thấy đồng bào tiếp nghinh
Mãi cứ tưởng dân tình hạnh phúc
Có ngờ đâu trong lúc đoàn đi
Hạ điền ngày lễ mấy khi
Thấy dân lam lũ bước đi không đành
Kẻ thế yếu tranh giành chạy trốn
Loài mạnh hơn tìm chốn tựa nương
Tương tàn, tương sát, tang thương
Mỗi loài, mỗi kiểu tìm đường thoát thân
Ra cửa Đông đến gần ông lão

Lưng đã còng lão đảo bước đi
Mắt mờ tai điếc còn chi
Ngập ngừng từng bước bởi vì già nua
Đến cửa Nam trong mùa lễ hội
Người bệnh nằm trong tối khóc than
Thân đau rên xiết kêu van
Nằm trên bãi cỏ gian nan khôn cùng
Đến cửa Tây trong vùng nắng chói
Có một người lở lói chết lẩn
Ruồi lằng chim chóc hung hăng
Giành nhau từng miếng thịt văng tứ bề
Đến cửa Bắc nhìn về phương ấy
Gặp Sa-môn hướng đẫy bước ra
Nghiêm trang hiện tướng xa xa
Thong dong tự tại như là Thánh nhân
Thái tử thấy đôi phần cảm mến
Thúc dục Ngài vội đến hỏi chào
Thưa rằng Thầy sống thế nào
Mà sao trông thấy thanh cao an nhàn
Thầy mới bảo trên đàng tu học
Không có gì đeo bọc buộc ràng
Tâm không dính mắc trần gian
Nào phiền dứt bỏ chẳng màng lợi danh
Lời giải đáp đã thành chơn lý
Khiến cho Ngài quyết chí xuất trần
Thưa trình vua đã bao lần
Mỗi lần vua bảo con cần nghĩ suy

Thái tử bèn đến quỳ xin chỉ
Trình bốn điều đã nghĩ từ lâu
Nếu cha giải rõ từng câu
Thỏa lòng con trẻ dám đâu hỏi đòi
Vua thương bảo nói coi cũng được
Miễn sao con chẳng vượt gia môn
Ăn ngon ngủ kỹ lớn khôn
Ngôi vua thừa kế tử tôn nối dòng
Bốn điều ấy cầu mong cha giải
Mãi trẻ trung không phải già đau
Sống hoà chẳng chết, bên nhau
Mọi người hết khổ trước sau sum vầy
Vua Tịnh Phạn biết đây là việc
Khó giải trình hơn thiệt phân minh
Ngài đành mượn kế hoãn binh
Nhưng lòng lo sợ con mình bỏ đi
Nhớ lại lời tiên tri thưở trước
Khiến lòng Ngài từng bước nát tan
Nhìn trời nhìn đất thở than
Con tôi Tất Đạt chẳng màng ngôi vua
Thấy cuộc đời hơn thua nhiều nỗi
Nên ngài vàng cũng chối khăng khăng
Dẫu rằng lắm cảnh cản ngăn
Nhưng lòng thệ nguyện càng tăng thêm nhiều
Đến đêm tối, cung triều vừa ngủ
Thái tử cùng tớ - chủ ra đi
Bước chân xa mãi đến khi

Trời vừa hừng sáng cách ly với đời
Mười chín tuổi vào nơi rừng núi
Ngồi một mình bên suối tọa thiền
Ngay đêm khổ hạnh liên miên
Nhịn ăn nhịn uống da liền dính xương
Mãi cứ phải tìm đường học đạo
Hơn sáu năm hạt gạo nuôi thân
Chỉ còn da bọc xương gân
Đến khi ngất xỉu ngã thân ngoài rừng
Su-già-ta cúng dàng bát sữa
Tất Đạt Đa mới ngửa mặt lên
Tưởng rằng mình đã bỏ quên
Lời thề chứng đạo đáp đền ơn sâu
Khi tỉnh lại thoát đầu Ngài nghĩ
Tắm gội cho tâm trí thanh thoi
Rồi Ngài mới thấy cuộc đời
Giữ thân phương tiện làm nơi tu hành
Tâm đã quyết lòng thành đã định
Gốc Bồ-đề tọa tĩnh dần dần
Tập trung tâm trí định thân
Dứt trừ phiền não lòng trần sạch trong
Dù thịt nát cũng không đứng dậy
Đạo chưa thành ngồi đây suốt đời
Nguyện lành tỏa rạng khắp nơi
Ma vương quỷ dữ đồng thời lo âu
Loài quỷ nhỏ ưu sầu chạy trốn
Quỷ lớn khôn khôn đốn muôn nơi

Vội vàng kêu thét vang trời
Mau mau tìm cách thỉnh mời phá khuyển
Giặc phiền não triền miên nhiều kiếp
Ở trong tâm liên tiếp hiện ra
Tham sân nghiệp chướng sâu xa
Mạn nghi, ác kiến, Thiên ma ba tuần
Ngày bốn chín tâm thuần điều phục
Cả trong ngoài lòng dục chẳng còn
Nhu như bất động sắt son
Hốt nhiên đại ngộ vuông tròn tâm không
Túc Mệnh Minh thoát vòng sanh tử
Qua canh hai lành dữ rõ thông
Nhiều đời quá khứ mênh mông
Suốt trong Tam giới có không của mình
Thiên Nhãn Minh quá trình thấy biết
Đến nửa đêm quán triệt nguyên nhân
Tử sanh, sanh tử bao lần
Hình thành vũ trụ tham sân nhiều đời
Lậu Tận Minh biết nơi khổ diệt
Vào canh tư thấu triệt đến đi
Cội nguồn đau khổ ai bi
Luân hồi đoạn tận còn chi ưu phiền
Đến lúc này tâm thiên bất động
Đạo đã thành vang vọng muôn phương
Từ bi trí tuệ tỏa hương
Chơn như hiển hiện dứt đường tử sanh
Ma ba cõi lòng thành kính lễ

Đức Thế Tôn nhân thể chỉ bày
Phật ma, ma Phật xưa nay
Cũng đều do bởi tâm này mà ra
Lời Phật dạy quả là thiện xảo
Độ chúng sanh dạy bảo Phật ngôn
Mâu Ni danh hiệu Thế Tôn
Thích Ca dòng dõi gia môn sáng ngời
Theo gương Phật mở khơi tâm trí
Nguyện một lòng nối chí tu hành
Truyền trao giáo điển tịnh thanh
Hoằng dương Chánh pháp chí thành tiến tu
Tâm đã quyết công phu hạ thủ
Lòng dạn lòng tự nhủ lấy mình
Đã vào trong cõi tử sinh
Khó mà thoát khỏi thất tình sử sai
Học pháp Phật ly khai lục dục
Nương thuyền từ hun đúc tâm can
Dầu cho trong cõi trần gian
Khổ vui lắm nỗi lòng càng kính tin
Như cặp mắt để nhìn để thấy
Muôn sắc màu từ đây mà ra
Trắng, vàng, xanh, đỏ, ... gần xa
Theo tâm phân biệt hóa ra dữ hiền
Tu theo Phật an nhiên tự tại
Dầu thế nào tâm mãi thanh thoi
Tùy duyên tùy lúc tùy nơi
Thực hành lời Phật đời đời an vui. (C)

QUÁN NIỆM THẾ TÔN

Kính lạy Đức Thế Tôn, bậc thầy lãnh đạo của chúng con
Người là bậc xứng đáng nhất để được tôn kính và cúng
dường

Người là bậc có trí giác chân thực và toàn vẹn. (C)

Tự thân của Đức Như Lai, người từ chân như tới, thầy của
chúng con

Là bậc xứng đáng nhất để được cúng dường

Là bậc có trí giác chân thực và toàn diện

Là bậc có đầy đủ công hạnh và tuệ giác

Là bậc đã qua tới một cách nhiệm mầu

Là bậc hiểu thấu thế gian

Là bậc nhân sĩ cao tột có khả năng điều phục con người

Là bậc thầy của cả hai giới thiên và nhân

Là bậc tỉnh thức toàn vẹn

Là bậc được tôn sùng quý trọng nhất trên đời. (C)

TAM QUY & HỒI HƯỚNG *(hát)*

Con về nương tựa Phật, người đưa đường chỉ lối cho con
trong cuộc đời.

Namo Buddhaya

Con về nương tựa Pháp, con đường của tình thương và sự
hiểu biết.

Namo Dharmaya

Con về nương tựa Tăng, đoàn thể của những người nguyện
sống cuộc đời tỉnh thức.

Namo Sanghaya (C)

Buddha Saranam Gachami
Dharma Saranam Gachami
Sangha Saranam Gachami (C)

Lễ Phật pháp thâm diệu
Tạo công đức vô biên
Đệ tử xin hồi hướng
Cho chúng sinh mọi miền. (C)
Pháp môn xin nguyện học
Ân nghĩa xin nguyện đền
Phiền não xin nguyện đoạn
Quả Phật xin chứng nên. (C)